

det, og det er ligegyldigt, om det er mange eller få, det drejer sig om. Det er én diskussion.

Så er der en anden diskussion. Det er generelt om lovkvalitet, og der kan man sige meget om det, der foregår i Folketinget, også i retning af, at lovkvaliteten på nogle områder ikke er særlig god, og den bliver hverken god eller dårlig ved, at man kommer med et nyt lovforslag, som behandles i løbet af meget kort tid. Vi har i øjeblikket i Folketinget nogle lovforslag, som også behandles i Folketinget på dispensation. Man kan så sige, at det burde vi jo ikke gøre i henhold til det, vi egentlig har sagt var god lovkvalitet. Alligevel gør vi det.

Så kommer jeg til noget andet, som også er principielt. Det er for mig også fuldstændig ligegyldigt, om der er et flertal og et stort flertal i Folketinget for, at man skal se igennem fingre med det ene og det andet. Det her er principielle spørgsmål, og det vil sige, at hvis der er noget, der burde være afvist på grund af manglende identitet, så går det ikke, uanset hvor mange i Folketinget der ønsker at bryde bestemmelsen.

Derfor synes jeg altså, at det har lidt karakter af, at man gør det, som er et spørgsmål om vurderingen af, om der er tale om en identitet i henhold til grundlovens bestemmelse, til et meget politisk spørgsmål mere end at se på: Er det i overensstemmelse med de formelle regler, som ligger i grundloven? Selvfølgelig er det politisk under alle omstændigheder. Men det, der må afgøre det, er selvfølgelig, at er der et princip, som er helt centralt i henhold til grundloven, så kan det ikke brydes, uanset om der er et stort flertal for eller enstemmighed i Folketinget om at ville gøre det.

Vi mener, at det her ligger inden for. Man kan godt diskutere lovkvaliteten og sådan noget, men det ligger inden for, at der er identitet, og hvis man sagde, at det ikke gjorde, så vil jeg godt sige til Folketinget, at så er der ganske mange andre ændringsforslag, som man har vedtaget i Folketinget, som heller ikke gør det. Det kan så være, fordi man vil flytte grænsen i forhold til tidligere.

Jeg skal ved anden lejlighed gerne fortælle Folketinget, hvad det er for nogle ting, jeg tænker på, hvis man siger, at det her ikke ligger inden for grundlovens bestemmelse om, at der skal være identitet.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har altid opfattet hr. Aage Frandsen som en ordfører, der lægger meget vægt på principper, på offentlighed, og vi har nu fået en udtalelse af Folketingets Lov- og Parlamentssekretariat og af Udvalgsafdelingen, der udtrykkeligt gør opmærksom på, at ændringsforslaget ikke angår samme problem og formål som lovforslaget. Ændringsforslaget har heller ikke været selvstændigt omtalt under førstebehandlingen af L 52, og man siger som konklusion, at efter administrationens opfattelse bør et ændringsforslag som det omhandlede gennemføres som et lovforslag på grund af dets ikke ganske uvæsentlige økonomiske konsekvenser for et stort antal borgere.

Angående den politiske vurdering overrasker det mig, at hr. Aage Frandsen så hurtigt kommer over det principielle spørgsmål og tilsyneladende er parat til at flytte grænser og sige, at flertallet altid har ret, for det er jo reelt det, hr. Aage Frandsen siger her.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Aage Frandsen i, at det her er en principiel diskussion, og at det ikke er et spørgsmål om, hvor lidt, hvor meget, hvor mange procent, eller hvor mange der bliver berørt af det.

Men hr. Aage Frandsen må også være enig med mig i, at et flertal i Skatteudvalget har defineret på basis af et notat, vi har modtaget fra Lov- og Parlamentssekretariatet, at den her sag ligger i gråzonen, og ud fra de forudsætninger har Skatteudvalget så truffet sin beslutning om, at flertallet mener, at ændringsforslaget kunne forblive i lovforslaget.

Så vil jeg godt høre hr. Aage Frandsen: Det kan vel ikke være rigtigt, at det, at der i andre tilfælde, i andre udvalg, har passeret nogle ændringsforslag, som kunne ligge på kanten, skulle legitimere, at man så flytter nogle hegnspele sådan med blivende virkning for fremtiden? Det kan vel ikke rigtig være meningen?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg synes, hr. Aage Frandsen sagde mange rigtige ting, men jeg kan ikke forstå hr. Aage Frandsens konklusion, når hr. Aage Frandsen siger: Folketinget kan afvise, og Folketingets formand kan afvise.